

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνοργάνται είσι δεκτοί πάντες δημοσιούνται τα εγγραφήματα έργα και αι εικόνες συνοργατών και καλλιτεχνμάτων. Αγγέλαι μετ' εικόνων. Συνοργαί δεκταί είς χαρτονόμισμα παντός έθνους, προκληρωταί.

Έκαστον φύλλον λεπτά 15. Πώλησις είς τά κίβκια και πρακτορεία. Τόμοι άπλ. άρ. 8, χρυσό. 10. Έξωτ. άρ. 14. Οι συνοργηταί λαμβάνουσι μέρος δωρεάν είς τά λαχίαι και καλλιτεχνικά έργα της «Φύσεως».

ΓΑΡΦ: Όδός Βουλαίς άριθ.7 και όδός Κιννοσάργους άριθ. 34.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερ. άρ. 8,—Έξωτερ. άρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—Μετεωρολογία εν Έλλάδι και μετεωρολογικοί σταθμοί (συνέχεια και τέλος) υπό Ν. Δημβρονέλη. — Περὶ μουσικῆς υπό Ν. Παγανῶ. — Φιλολογικά τὸ καλὸν ἀείπειν ἐπικαιρον υπό 'Αλεξ. Γ. Γιακουμίδη. — Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου (συνέχεια) μετ' εἰκ. υπό Φ. Π.—Τὸ Σάββατον ἡ ἡ νυκτερινὴ σύναξις τῶν μάγων υπό 'Ιω. Βιδάλη, Μηλιώρη. — Ὀπῶραι υπό Φρίκ.—Γνώμαι υπό Σαρῶ.—Αἰνίγματα.—Ἀλληλογραφία.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

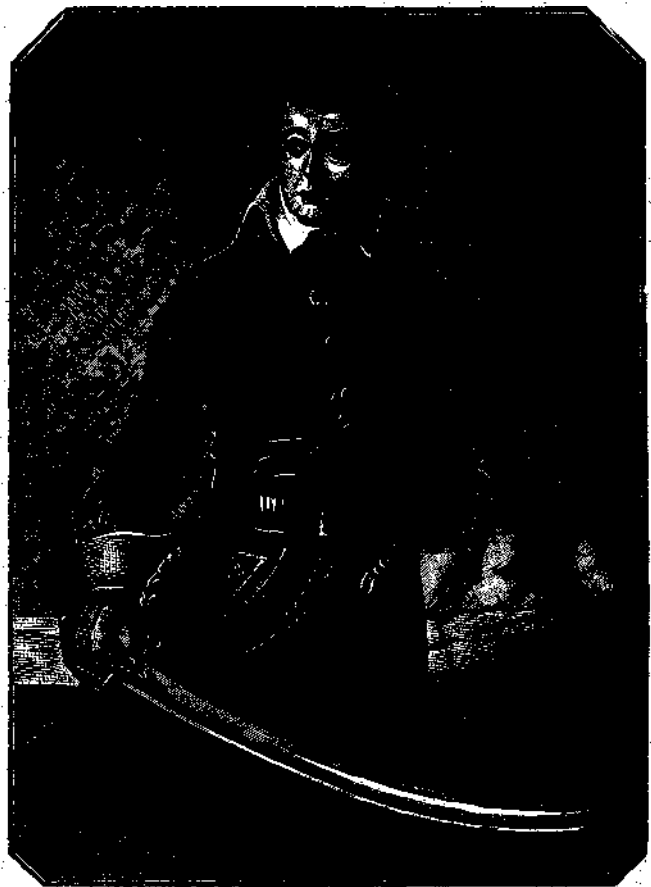
και μετεωρολογικοί σταθμοί.

(Συνέχεια και τέλος).

Τὴν λύσιν τῶν γεννωμένων ἀποριῶν θὰ προσδοκῶμεν ἤδη δικαίως ἐκ τῆς διοργανώσεως τοῦ Ἀστεροσκοπείου, τῆς ἰδρύσεως πολλῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν και τοῦ πλουτισμοῦ αὐτῶν διὰ καταλλήλων ὀργάνων. Ζῆλος δὲ και ἀκούρατος ἐπιστημονικὴ ἐνασχόλησις θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν πρόοδον κλάδου νωτάτου ἐν Ἑλλάδι, ὅστις περικλείει ἐξ ἐνός τόσα περίεργα φαινόμενα και ἐτέρωθεν τόσας πρακτικὰς ὠφελείας διὰ τὴν ναυτιλίαν και γεωργίαν. Ἐπιτα τὸ Ἑλληνικὸν κεντρικὸν Μετεωροσκοπεῖον, ἐὰν συμπληρώσῃ τὰς ἐπικοινωνίας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπισήμους Εὐρωπαϊκοὺς σταθμοὺς, θὰ δύναιται νὰ ἐρευνᾷ τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαιρας ἐν Εὐρώπῃ και νὰ προγιγνώσκῃ τὴν ἐπίδρασιν ταύτης ἐν Ἑλλάδι. Διότι ὅσοι αἱ λαμβανόμεναι παρατηρήσεις προέρχονται ἐκ πολυπληθεστέρων και ἐπικαιροτέρων σταθμῶν, ἐπι τοσοῦτον ἀκριβέστερον παρακολουθοῦμεν τὰς μεταβολὰς τῶν μετεωρολογικῶν στοιχείων, τῆς πίεσεως, τῆς θερμοκρασίας και λοιπῶν και μάλιστα μελετῶμεν τὰς καταγίδιας και τὴν πορείαν αὐτῶν. Διὰ τῆς ἰδρύσεως δὲ ἰδίᾳ πολυπληθῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν ἐν Ἑλλάδι, αἱ παρατηρήσεις και κατὰ τόπους εἰδικαί μελέται θὰ διευκολύνωσι τὸν καθορισμὸν τοῦ κλίματος ἐν Ἑλλάδι. Διότι δὲν ἔφαρκει μόνον ἡ τυπικὴ παρατήρησις τοῦ θερμομέτρου και βαρομέτρου και ἀναγραφὴ ἀριθμῶν τινῶν, ἀλλ' ἡ ἰδιαιτέρα ἐνασχόλησις ἡ λεπτή, ἡ βαθεῖα, ἡ ἐπισταμένη ἐπὶ τούτων και τῶν ἄλλων ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀέρα, προσκομίζονται τοὺς ἐπισήμους και ἐξέχοντας καρπούς. Ἐνίοτε ἡ μικρὰ παρατήρησις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀνεῦρε τὰ ἀποτελέσματα φαινομένων τινῶν, διὰ τῶν ὁποίων προγιγνώσκῃ περὶ τῶν μελλουσῶν μεταβολῶν. Οὕτω ἐπὶ τῶν κωμοπόλεων τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ Πηλίου πρὸς τὸν Παγασητικὸν κόλπον, ἡ δημοτικὴ παρατήρησις ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁσάκις δύο ἡμέρας πρότερον αἱ αἰαὶ τῶν βράχων τοῦ Αἰαντίου ἀκρωτηρίου ἐπιρρίπτονται σκοτειναί και εὐδιάκριται ἐπὶ τῶν ὕδατων τοῦ κόλπου, ἐπακολουθεῖ βροχὴ. Ἐπίσης μετὰ μίαν ἡμέραν βρέχει, ὁσάκις ὁ κόλπος κατὰ τὸ φθινόπωρον και τὸ ἔαρ τὴν πρωίαν καλύπτεται ὑπὸ πυκνοτάτης ὁμίχλης, ἢ ἐπὶ μίᾳ κορυφῇ πρὸς τὰ βόρεια κράσπεδα τῆς Ὄθρου ἐπικάθηται νέφος ἐπιστέφον ταύτην. Ὅλα ταῦτα θεωροῦνται ἀδιαμφισβήτητοι ἐνδείξεις. Ἐν Αἰγίνῃ, κατοικουμένη ὑπὸ ναυτικῶν ἀνδρῶν, ἡ πρόγνωσις τῶν μεταβολῶν τῶν ἀνέμων γίνεται ἐκ τῆς θαλάσσης. Οἱ παρὰ τὰς ὀψωρείας τοῦ Ἐρυμάνθου πρὸς τὴν

πεδιάδα Πατρῶν προμαντεύουσι περὶ τῶν μεταβολῶν τοῦ καιροῦ ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δύο ὕψιστων κορυφῶν.

Δὲν περιορίζεται ἄρα τὸ ἔργον ἐνός σταθμοῦ μετεωρολογικοῦ εἰς τὴν στιγμιαίαν παρατήρησιν και καταγραφὴν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται διαρκὴς μελέτη ὄλων τῶν φαινομένων τῶν σγυτικῶν και πρὸ παντός εἰδικοί ἐκτελεσται τούτων. Ἐφ'

Ὁ ἀφωσιωμένος στρατηγὸς τοῦ Ναπολέοντος Βερτιέ, ἡ δεξιὰ αὐτοῦ χεῖρ και συναγωνιστῆς ἐν Αἰγύπτῳ.

ὅσον δὲ οἱ σταθμοὶ ἀφήνονται εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου τυχόντος, ἐκλείπει και ὁ ἐπιστημονικὸς και πρακτικὸς σκοπὸς τῶν παρατηρήσεων, διότι οὐδεμίαν πεποιθήσιν δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσιν αἱ γινόμεναι παρατηρήσεις κατὰ τοιοῦτους κανόνας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο ὠφελιμοτάτη και ἐπικαιρὸς ἡ χρησιμοποίησις τῶν σχολαρχῶν τοῦ φυσικομαθηματικοῦ κλάδου, τοὺς ὁποίους ἡ ὑπηρεσία εἶδύνατο κατὰ προτίμησιν νὰ τοποθετῇ εἰς ἐκεῖνα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκειται και σταθμὸς. Ἄλλως εἶνε πολὺ κωμικὸν

εφευρούς και εν τη προσέσει του κινήτου υπαγωγής υπό της χορδής λαμβάνουσα αυτή τσαυτάς κάμψεις κατά τας διαφόρους μετατοπίσεις αυτού, δεν υπόκειται εις διαφόρους τρόπους ελευθέρως δια τόν σκοπόν; Έν τοιαύτη περιστάσει ποσον το εζητημένον ούς, όπερ εν τοις διαφόροις μετατοπίσει το κινήτου υπαγωγής και των εξ αυτών προερχομένων συνθλάσεων του ήχου εις ήχητικά μόρια, δύναται να διατηρήση τον πρώτον ήχον του Δο, χωρίς ποσώς να άπατηθή;

(Έπεται τό τέλος).

Μιτυλήνη.

Ν. Παγανός

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΑΕΙΠΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Ένεκα του εσχάτως δημοσιευθέντος εν τη «Φύσει» και προς τον κ. Φιλ. Οικονομίδην προσφωνηθέντος ποιηματιού ήμών, δεικνύοντος την έντύπωσιν ήν ή του «Πανθέου» του έκδοσις ένειποίησεν ήμιν, άνεφύη μεταξύ φιλοκάλων και φιλοσπουδών φίλων ζήτημα, άν ήμεις καλώς ή κακώς επράξαμεν κρίναντες ποιητικόν πόνημα, όπερ πρό δεκαετίας σχεδόν εν Βιέννη εξέδοθη. Κατηγορηθέντες ούτως, ως παρελκόντας γράψαντες κρίσιν, άναγκαζόμεθα ώδε να υποδείξωμεν τοις επικρίνασι φιλομούσις το σφαλέρν αυτών και υπερασπίσωμεν σύναμα την δικαίως άλλως παρ' ήμών ποιηθείσαν ταύτην παρέλκυσιν.

Του κ. Οικονομίδου το «Πάνθεον» εν' αληθεία, ότι πρό πολλού χρόνου και είδομεν και είθαυμάσαμεν' ενε έργον άλλης γιγάντιον άντάξιον της σπάνιας μεγαλοφύας του ποιητού' ο νους θαμβούται πρό τοιαύτης ύψηλής ποιήσεως, πρό τοιαύτης μουσικής τών στίχων άρμονίας. Έκαστη λέξις του «Πανθέου» ενε και εις μαργαρίτης πολύτιμος μαρμαίρων, ούτως ειπείν, άλλήτως εις τὰ διαυγή της Κασταλίας ύδατα. Δέν ενε άπορον λοιπόν, άν ήμεις σήμερα μόλις έτολημάσαμεν δια της άσθενοϋς ήμών γραφίδος να εκφράσωμεν τον θαυμασμόν ήμών, βίπτοντες εν ώχρον άνθύλλιον επί του ποιητικού εκείνου πολυανθοϋς λειμάνος. Διότι γράψαντες δημοσίως δέν ήγγελίλαμεν ποιητικόν τινα παλαιών έκδοσιν, λησμονηθείσαν ήδη σχεδόν παρὰ των πλείστων, άλλὰ τον θαυμασμόν ήμών επείρησάμεν να δείξωμεν προς δεινόν ποιητήν, έχοντες εν ύψει τό κάλλιστον τών έργων αυτού, τό «Πάνθεον». Τίς ύμνών μετά τσοσούτους αιώνας του 'Ομήρου τό όνομα, λογίζετ αι ως παρελκων; Του 'Ομήρου ή ποιήσις άείποτε δέν εύφραίνει, δέν διδάσκει, δέν εμπνέει;... Το καλόν όπου και άν εύρισκται, πάντοτε πρέπει και παρὰ πάντων να γαρύρηται, διότι τό καλόν δέν σβέννυται ποτε, δέν εκλείπει, δέν παλαιούται, άλλ' άνένανως μεγαλύνεται υπό των επερχομένων γενεών. Τίς θέλει μισθή τόν ιστορικόν εκείνον, ο όποίος διφών τας ύψηλάς της Κλειούς δέλτους, άναμιμνήσκειται συχά τας πράξεις των μεγάλων πνευμάτων, φέρων ως πρότυπον τας αρετάς αυτών ή την σοφίαν; 'Οπως ο ιστορικός, ούτω και ο ποιητής δύναται και όφείλει ίσω να βίπτει βλέμμα επί των ποιητικών του Κόσμου γιγάντων, άρούμενος πάσαν αρετήν αυτών και επιστήμην' διότι και ή ποιήσις επιστήμη ύφιστη ενε, όταν εμπνέεται υπό της σοφίας του καλού. 'Η ποιήσις ενε, άγων κάλλους άφθιτος και όχι χρόνου ή τόπου στιγμιαίον εκβλάστημα. Του κ. Οικονομίδου το «Πάνθεον» ένειπνευσεν ήμάς, και εις την φαντασίαν ήμών παρίσταται είσεται ως; Εξοχόν τι τέλειον και μεγαλοπρεπές ποίημα. Ουδόςως λοιπόν άπορίας άξιον ενε πως ήμεις, άν και πρό πολλού ιδόντες, σήμερα όμως έτολημάσαμεν να ύμνήσωμεν τας αρετάς του. Τί δέ θέλουσιν ειπαι οι κ. κ. κριταί ούτοι, άν πραγματευθώμεν σήμερα και περί άλλου έργου του κ. Οικονομίδου, έτι του «Πανθέου» προγενεστέρου; 'Αν και ούδόςως αι άσθενείς ήμών δυνάμεις επιτρέπουσι την εξέλιξιν και επι-

σκόπησιν τοιούτων βαρυτίμων ποιητικών και φιλοσοφικών άμα συγγραψών, ούχ ήττον ήμεις θα επειρησώμεν και αύθις νέαν τοιαύτην παρέλκυσιν, φιλολογοϋντες τό παλαιόν κατά τινας, άλλὰ καθ' ήμάς νεώτερον ποίημα, τον πρό είκοσιπενταετίας δηλονότι έκδοθέντα εν Σόφω Δύσελβιν — Έυελβιν ή «Άγνωστον Ποιητήν». Κυρία όμως άφορμή της άναμνήσεως του έργου τούτου ενε ή εσχάτως έκδοθείσα ποιητική συλλογή «Βαίων φύλλα» εν ή και τινα παρὰ του «Άγνωστου» του παραλαβών ο ποιητής άνεδημοσίωσεν ολόκληρα. Έν τοις «Βαίοις» ο «Ασθη της Ελλάδος εκ του «Άγνωστου» μεταφερθείς αριθήςως εμφαίνει, ότι ο ποιητής υπό των αυτών πατριωτικών αισθημάτων έμπορούμενος, ύφ' ών και πρό είκοσιπενταετίας έκδίδων τον «Άγνωστον» ενεφορείτο, αισθάνεται και νύν και φλέγει' εκ του αυτού πόθου, του εμπνεύσαντος και τον καλλιέκταδον Ρήγαν πρό της πολυμηχάνου διπλωματίας, του πόθου, λέγομεν, του να ίδη την πατρίδα του ελευθέρην! Μεταφέρομεν ώδε στίχους τινάς εκ του δαίμονίου ποιήματος, χάριν των ευμουσώτερω, όπως ίδωσιν, όπως γνωρίσωσιν έναργέστερον τον νεανίαν ποιητήν του «Άγνωστου» άλλὰ συγχρόως και τον αισθηματίαν και

Αριστοτέλης.

εύελβιν επί τό μέλλον και τους υιούς της 'Ελλάδος, του άγλαού φαστήρος του, άοιδόν των «Βαίων». «Πατήρ μου, ο τεταλαιπωρημένη Έλλάς, ής πλήρης περιπετειών 'Αστάτου τόχης ή ζωή προβαίνει 'Αρετών, μήτερο, θύμα κακιών Παντοίων!... Δύσαιρι κ' εύδαίμων άμα!... Βουλή έκτάκτω έλως ύπουργεί... Μή παριστά του βίου σου τό δράμα Καί βίος άλλου έθνους επί γής; 'Αλλά βουλή μεγίστη βασιυάτη... 'Εκπλήρωσιν αυτή άποστολής Λαμπράς, έξόχου σοι επιφωλάττει Μετά του σκήπτρου της 'Ανατολής!... Ναι, μάτην φθόνος και ζηλοτυπία Κατά της θεας μαινοντ' έντολής: Του Βυζαντίου είσαι ου κυρία!...»

Και όμως — πράγμα παράδοξον — ή του «Άγνωστου Ποιητού» έκδοσις εις ολίγους ολιγίστους μόνον ένγένετο γνωστή, ούδεμία δέ του τύπου φωνή, καθ' όσον ήμεις γνωρίζομεν, ήκουσθη άγγέλλουσα ταύτην! Έν Βερολίφ όμως, παρὰ των σοφωτέρων επιστημόνων έτυχεν ευμενεστέτης ύποδοχής, μύριων συγχαρητηρίων προσαγορεύσεων εκ μέρους αυτών τυχών

και ο σφριγών τότε νεανίας ποιητής. 'Οτι δέ πρό δεκαετίας κληθείς ούτος εις συνεδρίαν ακαδημαϊκού συλλόγου, ου έτύχων ένταύροι, άπηγγίλει έξοχον πρός των μεγαλειτερον των θεωρητικών φιλοσόφων της Γερμανίας, τον 'Εγυλον, άπειθυόμειον ποίημά του, γερμανιστί και εις λαμπράν 'Ελληνίδα φωνήν, ο ένθουσιασμός των Γερμανών ύπήρξεν άπερίγραφτος και έπισυμφαίει ζωηρόταται άντήχησαν ύποδεχθείσαι τό άγήρων εκεινο ποίημα. 'Αλλά τοιαύται ένδείξεις τιμής γίνονται μόνον εν τη ποιητική πατρίδι του Σχϊλλέρου και του Γοίθλου, εν ή χώρα και ο ήμέτερος ποιητής ένελλάμφοη του άειφύτου της επιστήμης φωτός. Ούτω και ήμεις, άν έγγράφομεν εν Γερμανία κρίσιν περί του «Πανθέου» ήθέλομεν τύχει είλικρινών έπαίνων, άλλὰ γράφοντες εν 'Ελλάδι, δυστυχώς, εν αυτή των Μουσών τη κοιτίδι, άπαρέσκομεν, φυσική τή λόγφ εις τό πλῆθος. Ένταύθα τιμώνται, ως επί τό πλείστον, τά άμμεσα εκεινα και άβύρθημα ποιητικόν των τινών ψυχαριστών νεανίσκων χυδαίολογήματα. Έάν και ήμεις έγγράφομεν ύπερ αυτών εξαίροντες φυλλάδα τινα εξαγοχοπούσειον ή τον θρίαμβον της δεινός θιατρικής παραστάσεως, νεωστή συγγραφέυτος κωμειδυλλίου και άνεπιβίζομεν μέχρι τρίτου ουρανού τον στεφανωθέντα επί σκηνής ποιητήν, θα εφαινόμεθα βεβαίως λογικώτεροι, θα άπεκαλούμεθα δέ και άριστοι τεχνοκρίται, ως συνειθίζουσι ν' άποκάλωσι τους κρινοντας οί βέροπτερο των εφημεριδών της πρωτεύουσας. 'Αλλ' αυτοί μέν είσι κύριοι να κρίναισι και άποφαινώνται συμφώνως με τό τά πάντα δειπον και κινούν σήμερα της εποχής πνεύμα, ήμεις δέ θαυμάζοντες, να εξαίρωμεν άείποτε την φιλοσοφούσαν ποιήσιν και τά εξ αυτης εκβλύζοντα άγαθά εις την μαραινωμένην μέν και όσημέραι θηήσκουσαν, άλλὰ πάντοτε άναθαροούσαν και ήθώσαν, χάρις εις τους πνευματικούς άρχαϊκούς σκαπανείς, νεαν ποιητικόν φιλολογίαν μας. Έν τοιούτοις ήμεις, μη δυσαναχετουόντες δια τας γενομένας ήμιν παρατηρήσεις, παρὰ φιλοπροόδων άλλως και φιλοσπουδών φίλων και συναδέλφων, ύπομιμνήσκομεν αυτοις, ότι εμπνεόμενοι πάντοτε υπό της αισθησεως του ώραιου, εξαίρομεν ενίοτε ούχι την δεινα ή δεινα ποιητικόν έκδοσιν, ως ένόμισαν και εις την παρούσαν περίστασιν, άλλὰ τον δεινα και δεινα έξοχον ποιητήν, άλλὰ τους ευμούσους εκεινους και φωτεινους νόας, ών εις τυγχάνει και ο κλεινός ποιητής του «Πανθέου» και των «Βαίων», έχοντες πάντοτ' εν ύψει τό σόφον λόγιον «τό καλόν άείποτε και επίκαιρον».

Άλ. Γ. Γιακουμίδης.

ANAMNΗΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΕΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟ ΕΠΟΨΙΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ.

(Συνέχεια' Ιδε προηγ. φύλλον).

'Η εις τό μουσειον της Γκιζης μεταβάσις μας άπεφασίσθη να γινή επ' άμάξης, να προλάβωμεν και διέλθωμεν την γέφυραν του Νείλου, ήτις άνοίγεται από της 1-2 μετά μεσημβριαν, όπως διέλθωσι τά ύπ' αυτήν άναμένοντα πλοία.

'Η γέφυρα αυτή, Κασρ-έλ-Νιλ ονομαζόμενη, ήτοι διακοπή του Νείλου, κείται ακριβώς εις τό βορειοδυτικόν άκρον της πόλεως, παρὰ τον άγγλικόν στρατώνά, συγκείται δλη εξ ορειχάλκου και έχει μήκος 200-250 μ. βασταζομένη υπό οκτώ στερεωτάτων και παχυτάτων λιθίων στηλών.

'Αφίχθημεν ακριβώς πρό της ώρισμένης ταύτης ώρας, διήλθομεν πρό του μεγάλου άγγλικού στρατώνος, επ' ου ύπε-

ρηγανώς κυματίζει ή σημαία της 'Αλβιανός, και πρό έκταταμένης ώραιας πλατείας, εν ή οι άγγλοι στρατιώται επαιζόν και έγμυνάζοντο καθ' όμίλους, διέθλιμας εν τάχει την γέφυραν, δεξιά και άριστερά της οποίας επανειλημμένως έρριπτον έκστατικά βλέμματα, να θαυμάσω τό ώραιον θέαμα της επί του Νείλου διαβάσεώς μου και μετά τούτο δειτάξα τον άμαζηλάτην να σταματήσει, διότι τά πρό έμου έκτυλισσόμενα ήσαν λαμπρά, εξαίσινα και θαυμάσια.

Εύρισκόμεθα πρό της δεξιώς όχθης του Νείλου, διάφορα κ αφρενεία κενύται κατά μήκος αυτής και υπό παμμεγέθεις φοίνικας και άλλα δένδρα' κινήσις δέ ζωηρά παρατηρείται εις τους σπειύοντας να διέλθωσι την γέφυραν, πριν αυτή άνοιξη, ή ως και εις τά ύπ' αυτήν έκατέρωθεν άναμένοντα πλοίαρια.

Κατερχόμεθα της άμάξης και καθήμεθα παρὰ τινη κ αφρενείω, πλησίον του ποταμού.

Ψραϊόν έντως τό θέαμα. Μεγαλοπρεπής ο παμμίγιστος και εύεργετικός Νείλος από του κέντρου της 'Αφρικης πηγάζων, διέρχεται γαλήνιος, σιγήλος, ήρεμος και βραδύς πρό έμου, ένφ εναντί μου ή πελωρία ορειχάλκινος γέφυρα ως από μαγνήτου χωρίζομένη εις δύο, δικην γιγαντώδους πτηνού άναπεταννύει έκατέρωθεν τας δύο πτέρυγας της και ένφ άνωθεν αυτής ή κινήσις σταματά, κάτωι τά άναμένοντα πλοία εν γραμμή ήσυχως διέρχονται τό εν κατόπι του άλλου, μεταφέροντα βάμβακας, λίθους, έργάτας χωρικούς και διάφορα προϊόντα, εν συνοδείη θερύδου και ένός παρατεταμένου, άλλὰ... α... α... α.

Τό βλέμμα και ο νους μου τέρπονται πρός στιγμήν και μακαρίως εξακολουθώ περιεργαζόμενος και μελετών τά πρό έμου έξελισσόμενα.

'Η γέφυρα αυτή είναι σπουδαιότατη υπό έποψιν μεγαλείου και τέχνης, άπανα είναι μεταλλική, στηριζόμενη έκατέρωθεν υπό δύο πελωρίων εξ ορειχάλκου λιόντων, σύμβολον της σιδηράς θελήσεως του ιδρυτού, ήτις συνετελεσθη μόλις πρό διετίας υπό της γαλλικής βιομηχανίας και ίπνινας, και δι' ης συγκοινωνούσι ή 'Ανω μετά της Κάτω Αιγύπτου.

Ο Νείλος!

'Οποϊόν μεγαλείον! όποϊόν εξαίσιον θέαμα! όποϊόν πραγματικόν όνειρον ίσταται πρό των όφθαλμών μου! και άμέσως άνεπόλησα εν τη μνήμη μου την ιστορίαν του, την είκόνα του, τας πηγάς του και την γονιμότητά του! τας έκβολάς του και την δράσιν του εις την έρημον εκεινην χώραν! Πόσοι φυσιοδίφαι και εξερευνηταί δέν κατέγιναν εις την ανακάλυψιν των πηγών του και την μελέτην της μυστηριώδους ενεργείας του και των θαυμασιών συστατικών του εξ ου ή άγνος αυτή χώρα κατίστη εύφοροτάτη, είθαυμάσθη και θαυμάζεται πάντοτε υπό παντός λογίου και σοφου, διότι άλλήως ύπαρχει έτι μυστήριον, πως οι πρώτοι κάτοικοι της Αιγύπτου επροκίσθησαν υπό των σπειμάτων της γνώσεως, εξ ών και αι επιστήμαι και αι τέχναι έμυλλον ν' άναβλαστήσωσι και άνθίσωσι.

Τό μέγεθος του μυστηρίου τούτου αύξάνεται δια της άναμνήσεως, ότι κατ' εκείνας τας πρώτας εποχάς του κόσμου, τό ανθρώπινον γένος συνίστατο εξ άπλών νομαδικών φυλών, ούδέναι αισθανομένων ύψηλότερον σκοπόν ή τον κορεσμόν των βαρβάρων επιθυμιών και ένστίκτων αυτών.

Ο ποταμός Νείλος ενε τό μέγιστον και άνεκτήμητον δώρον της φύσεως της Αιγύπτου. Πηγάζει εν τφ κέντρφ της 'Αφρικης, από τους ποταμούς Νυόντζαν και Νζιγγί, μετανομασθέντας Βικτωρία και 'Αλβέρτος, και άνακαλυφθέντας μετά πολλους άγώνας και δυσκολίας παρὰ των 'Αγγλων Βούρτων, Σπέκ και Βάκερ. 'Η ανακάλυψις αυτή έστοιχίσεν αρκετά τοις Εύρωπαιούς, δαπανήσασι πολλά χρήματα και άπολίσασιν ούκ ολίγους ανθρώπους.

Δέν κρίνομεν άσκοπον ν' αναφέρωμεν ώδε τινα περί της ιστορικής και επιστημονικής αξίας αυτού.

Ο Νείλος άπαξ του έτους πλημμυρεί και πόλλάκις κα-

εταράχθη διά τὴν σκαιότητα τοῦ ἀνδρός. Μετ' ὀλίγον εἶπε.

- Τί ὄραϊα ἄνθη ;
- Τί ; ἐμυρμήρισεν ὁ ἀνὴρ.
- Εἶπον, τί ὄραϊα ἄνθη !
- Ποῦ ;
- Ἐκεῖ εἰς τὸν κήπον.
- Καλά, καὶ τί μαυτό ;
- Μετὰ πέντε λεπτά.
- Γιὰ δέξ, τί εἴμορφο παιδάκι.
- Τί ;
- Τί ὄραϊο παιδάκι.....
- Ποῦ ;
- Αὐτό, μπροστά μας.
- Ἀσχημότερο δὲν μπορεῖ νὰ γείνη !
- Μετ' ὀλίγον ἀκούονται κώδωνες ἐκκλήσιων.
- Τί ὄραϊα ποῦ κτυποῦν οἱ κώδωνες.
- Τί ;
- Ὁραϊα ἀκούονται ἢ καμπάνες.
- Ποῖες καμπάνες ;
- Αὐτὲς ποῦ ἀκούονται.
- Εἶναι σὺν κουδούνια κατσικῶν.

Δὲν θαυμάζετε, ὅτι οἱ σύζυγοι ἐνίοτε διασκεδάζουν εἰς τὰ ταφεῖδια ; καὶ εἶναι σύμφωνοι εἰς τὰς ἐντυπώσεις των ; **Φράξ.**

— Καὶ σὺ, μὲ ποῖον εἶσαι, μὲ τὴν Ἀκρόπολιν, ἢ μὲ τὸν στρατόν ;

— Ἐγώ ; μὲ τοὺς ἀξιωματικούς.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἡ πενία γεννᾷ τὸ ἐγκλημα, τὸ ἐγκλημα τὴν τύφην τοῦ συνειδότος καὶ τοῦτο τὴν ἐξάνισιν.

Ἡ γυνὴ λέγεται, λατρεύει τὸν διάβολον καὶ οὗτος ἐκείνην, διότι ἀμφότεροι τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγεννήθησαν, κατόπιν πολλῆς ὀδύνης.

Ὅπως εἰς τὴν εὐτυχίαν εἶναι τις πάντοτε χαρίεις καὶ εὐθυμος, οὕτω πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἐν καιρῷ δυστυχίας, διότι καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ θεοδὸν ἔρχονται.

Τὸν ποιητὴν γεννᾷ ἡ φύσις, τὴν δὲ φύσιν ἡ ποίησις.

Ὁ ἔρως καὶ ὁ παράφρων εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, διότι ἔρως καὶ παραφροσύνη κατόπιν ἑορτῆς κρίνονται μὲ τὴν αὐτὴν στάθμην.

Ὁ ἔρως πολλὰς γυναῖκας διαχέει ὄπιον, ὅπερ ὑπερπληροῖ τὴν καρδίαν του.

Ὁ ἀφιλόδοξος δὲν πατεῖ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὸν αἰθέρα.

Ἄνθρωποι καὶ γυνὴ ἦσαν δύο αἰρία πτηνὰ, τὰ ὅποια ἀπὸ κοινοῦ ἀπαράσισαν νὰ κατασκευάσωσιν εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ μετενόησαν.

Ὁ κόσμος δὲν εἶναι πρόσκαιρος κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ σάφη, ἐν ἣ ζυμοῦται τὸ πρὶν ἀόρατον τοῦτο ἐν μετὰ πυρός καὶ ὕδατος, ἵνα λάβῃ μορφήν ὀρατὴν, ἔνδυμα, δι' οὗ θ' ἀναγνωρίζεται εἰς τὸ μέλλον.

Σαρὰμ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

7. Αἶνευμα.

Ἄν εἰς τὴν γῆν μὲ θάψης, θαρρεῖς πῶς θὰ χαθῶ ;
Ὡς Λάζαρος ἐκ τάφου κι' ἐγὼ θάναστηθῶ.
Καὶ τέκνα θάποκτῆσω, ἅτινα θὰ χαθοῦν,
Οὐχὶ εἰς ταφῶν, ἀλλ' εἰς παγωθῶν.
Ἄν μὲ κατατομήσῃς, νῆσος Ἑλληνικὴ
Εἶμαι εἰς ἓνα κόλπον ἱστορικὸν ἐκεῖ.
Ἄν δὲ καὶ πάλιν πάθω νέαν καταστροφὴν,
Ἄν δηλαδὴ μοῦ κέψῃς τὴν πρώτην κορυφὴν
Ὡς ἡ Λερναία Ἰδρα, νέαν θὰ ἀποκτῆσω
Καὶ ὄψηλά 'στὸν κόσμον τὸν θρόνον μου θὰ στήσω.

8. Αἶνευμα.

Ἐναν ἔχουν πέρα πέρα,
Δώδεκα παιδιὰ πατέρα,
Καὶ ἐξήντα κόρες κάνει,
Κάθε ἓνα πρὶν πεθάνῃ
Μισὲς ἄσπρες μισὲς μαῦρες,
κι' ἐν κι' ἀθάνατες τῆς λένε,
Ὅμως ὄλαις τελειώνουν, μὰ ἀνθρώποι δὲν τῆς κλαῖνε.
Κ. Καρυστινάκης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Γ. Ν. Σ. *Δικελῆ*. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν πρᾶγδὲ ταχυδρομικῶς καὶ ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν. — Α. Σ. *Δαρδανέλια*. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. — Ι. Π. *Ἰδραν*. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν. — Κ. Χ. *Δούκα*. Ποιημάτων ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Σὰς ἐνεγράψαμεν. — Κ. Χ. *Πόργον*. Ζητούμενον φύλλον σὰς ἀπεστείλαμεν. Διευθύνσις διωρθώθη, λύσεις πάντοτε δημοσιεύονται, ἐκτός ἐν δὲν ἐλήφθησαν. — Ι. Γ. *Βραΐλα*. Ἐπιστολὴ μὲ ἑκαθάρσιον καὶ τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Δ. Γ. *Λαρίαν*. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἀπ' ἀρχῆς 5 ἔτους. Εὐχαριστοῦμεν. — Α. Κ. *Σόφιαν*. Σὰς ἐγράψαμεν προχθὲς ἐν ἐκτάσει. Ἀναμένομεν νεώτεράν σας. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας. — Α. Γ. *Μ. Πρῆβελαν*. Σὰς ἀπηντήσαμεν. Στεροῦμεθα εἰδησιῶν σας. — Μ. Ν. *Ἀλεξάνδρειαν*. Σὰς ἐνεγράψαμεν διὰ 3 ἡμερολόγια. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Φ. *Κάτρον*. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἀναμένομεν. Εὐχαριστοῦμεν, δι' ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. — Χ. Φ. *Γαργαλιάσους*. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν, ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ, 4 φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. — Γ. Σ. *Πόργον*. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν, ὡς γράφετε. — Κ. Π. *Πόργον*. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀποστέλλομεν σήμερον, ἀναμένομεν συνδράμας. — Ι. Φ. *Καλάμας*. Ἐπεσκεπὲς νὰ μας γνωστοποιήσῃτε αὐτὸς μετὰθεσις. Τούτων ἐθεν ἡ καθυστέρησις. Γράφετέ μας ποῖα φύλλα λείπουν. Ποιημάτων ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. — Γ. Ο. *Σμύρνην*. Λύσεις αἰνιγμάτων ἀφικοντο ἀργά. Ὁχλησαὶ ἐπισκέψεις δὲν ἐνεκρίθησαν. — Κ. Α. *Κάτρον*. Ἐλήφθησαν ἅπαντα, γράφομεν. — Σ. καὶ Δ. *Ἀλεξάνδρειαν*. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Δ. Ν. *Κων[σταντιν]*. Σὰς ἐνεγράψαμεν διὰ 5 ἡμερολόγια.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ